

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

6. februar 2015

J.nr. 2015-477

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har i brev af 13. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 304 (UUI alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Spørgsmål nr. 304:

”Vil ministeren – med henvisning til Gimi Levakovic deltagelse i et reality-show på TV2, hvoraf det klart fremgår, at Gimi Levakovic ikke står til rådighed for arbejdsmarked, selvom han er på kontanthjælp – oplyse, hvorfor Gimi Levakovic modtager kontanthjælp, når han ikke står til rådighed for arbejdsmarked?”

Endeligt svar:

Hvis man modtager kontanthjælp eller uddannelseshjælp, så skal man efterleve de krav, der er forbundet med udbetalingen af ydelsen, herunder f.eks. at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, møde op til samtaler samt deltage i aktivering, hvis man kan. Hvis man ikke står til rådighed, kan man blive sanktioneret.

Det er kommunerne, der træffer afgørelse om, hvorvidt en person er berettiget til uddannelses- og kontanthjælp, samt vurderer, hvorvidt der er grundlag for at benytte de sanktioner, der er i lovgivningen.

Jeg vil gerne redegøre uddybende for de regler, der regulerer kommunernes afgørelser på området.

De generelle betingelser for at modtage kontanthjælp er,

1. at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
2. at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
3. at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Det er endvidere en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder, herunder deltager i beskæftigelsesfremmende aktiviteter. Dette gælder for såvel ansøgeren som for dennes ægtefælle eller samlever.

Kommunen skal anvende den række af sanktioner, lovgivningen indeholder, herunder eksempelvis fradrag eller nedsættelse i hjælpen, hvis en person uden rimelig grund udebliver fra et tilbud eller en anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, hvis betingelserne i øvrigt er tilstede. Et sådant fradrag foretages for det antal dage, hvor personen er udeblevet. Hvis en person udebliver fra en samtale, skal kommunen sanktionere ved at foretage fradrag i hjælpen, indtil personen genoptager kontakten til jobcenteret igen.

En kontanthjælpsmodtager har dog ikke pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen har en rimelig grund til det. Det gælder fx i de tilfælde, hvor personen er syg, eller personen er nødt til at passe sine børn, og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed, og at afstanden mellem bopæl og arbejdssted medfører en urimelig belastning på grund af transportvanskeligheder eller transporttid.

Hvis en person modtager hjælp som aktivitetsparat, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold, der kan begrunde, at personen ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder, fx hvis personen lider af en psykisk sygdom, der gør det umuligt for pågældende at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Jeg følger som nævnt området tæt og vurderer løbende behovet for justeringer af de nuværende regler. I forbindelse med aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet, blev aftalepartierne konkret enige om, at Ankestyrelsen over de kommende tre år skal udarbejde årlige praksisundersøgelser om anvendelsen af sanktioner, for at følge op på, hvordan kommunerne anvender mulighederne for at sanktionere. Første praksisundersøgelse er påbegyndt i efteråret 2014 og forventes ultimo første kvartal 2015.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen